Zaterdag, 4 October 1941 — DAGBLAD — 58ste Jaargang, No. 3417

AMIGOE DI CURAÇAO

Boekhandel Bethencourt. Tel. 1919. Uw adres voor alle soort Kantoorbehoeften.	Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags) Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers fl. 0.10.	Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858. Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG Spreekuur 16—18 uur. Bureaux: Conscientiesteeg 27—29. Adres Postbus 80, Willemstad. Uitgeefster: Paulus-drukkerij.	Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc 19 to 25 West 44th Street, New York N. Y. Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba: J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38	Drukkerij Bethencourt. Tel. 1919 Uw adres voor alle soort DRUKWERK.

HITLERS HOLLE REDE.

Russen nog steeds iets in het voordeel.

DER FUHRER SPREEKT.

Ingeleid door Dr. Goebbels.

Goebbels, die Hitler inleidde, begon te spreken om 17.05 uur. Uitweidende over de resultaten van de Duitse winterhulp, zeide Goebbels, dat de som van 196.340.000 mark werd opgebracht in de tweede winter van de oorlog.

Hij zeide, dat in 8 jaren tijds nazie-Duitsland meer dan 4 milliard mark had uitgegeven voor deze liefdadige actie, die thans is uitgebreid naar de geannexeerde gebieden. Hierdoor zou hulp worden verleend aan 5.900.000 personen.

Goebbels zeide: „De wereld moet zich bewust worden van haar vruchtloze poging om het Duitse volk te verdelen of het te scheiden van zijn Führer." Goebbels besteedde veel tijd met het vergelijken van zulk een uitgebreide liefdadige sociale dienst in Duitsland met het ontbreken van zulke instellingen in Rusland. Hij eindigde met spreken om 17.24 uur.

Hitler arriveerde om 17.26 uur en begon te spreken om 17.33 uur.

Adolf Hitler zeide, dat het biezonder moeilijk voor hem was terug te keren van het Oostelijk front op dit ogenblik, aangezien er zich een reusachtige nieuwe ontwikkeling afspeelt, welke reeds 48 uren aan de gang is.

Hitler zeide: „Ik spreek niet om enigen staatsman te beantwoorden, die zich mocht hebben afgevraagd waarom ik zo lang bleef zwijgen. De geschiedenis zal beslissen wat meer is, Churchills speeches of mijn handelingen."

Hij verklaarde, dat sedert 1933 hij nooit het zicht op zijn doel verloren had. „Wat wij bereikt hebben is uniek. Wij hadden deze oorlog niet nodig om onze namen in de geschiedenis te plaatsen. De resultaten in vredestijd bereikt zijn daarvoor voldoende." Hitler herhaalde dikwijls de bewering omtrent zijn ontelbare pogingen voor een ontwapening en om betere relaties aan te kropen, die alle landen hebben afgeslagen. Hij zeide: „Ik won de vriendschap van Italië en Japan. Jammer genoeg niet met dat land naar welks vriendschap ik het meest streefde, Groot- Britannië. Nu moet het Britse volk de verantwoordelijkheid aanvaarden." Hij beschuldigde Churchill ervan te hebben geschreeuwd: „Ik wil oorlog", gedurende al de jaren, dat hij trachtte tot een verstandhouding te geraken met Engeland. „Hij heeft die nu", zei hij.

Hitler verklaarde, dat, indien al zijn pogingen om tot een overeenkomst te geraken met Engeland in het verleden hebben gefaald, in de toekomst niets hiertoe zou kunnen doen geraken. „Dan is er niets anders over dan te vechten. Ik dank het lot, dat de strijd door mij geleid kan worden. Nu heeft Churchill de oorlog die hij verlangde." Hij herinnerde aan de pogingen om tot een verstandhouding te geraken met Polen en zeide: „Het moet de voorzienigheid zijn geweest, die dit voorkomen heeft" te kennen gevende dat thans grotere objectieven te bereiken zijn. Hij herhaalde in het kort de gelegenheid waarbij, naar hij zeide, hij de „hand van vrede had uitgestoken".

„Als soldaat", ging hij voort, „weet ik hoeveel bloed, misère, lijden en opofferingen een oorlog meebrengt." Hitler schreeuwde uit:: „De beslissing, die thans uitgevochten wordt is voor de volgende honderd jaar".

Hij verklaarde met de grootste onrust de mobilisatie van de grote Russische strijdkrachten aan de Oostelijke grens te hebben gadegeslagen. Hij werd zich reeds van het gevaar bewust sedert Augustus of September 1940. Hij nodigde Molotov naar Berlijn uit. Hij zeide, dat Molotov had gevraagd omtrent de Duitse houding ten opzichte van Finland en Roemenië, doch al de Russische suggesties, dat men de invloed zou uitbreiden naar het Westen, waaronder de Dardanellen, van de hand had gewezen. Hij heeft uitleggen van zijn zwijgen gedurende maanden, zeide Hitler, dat hij niet de geringste aanwijzing wilde geven, dat hij wist van de beweerde Russische mobilisatie tegen Duitsland, „omdat de levens van honderdduizenden op het spel stonden."

Hij zeide dat de verrassing een zijner wapens is en dat hij niet zou wachten tot de vijand heeft aangevallen. „Het was de hardste beslissing van mijn leven", zeide Hitler. Verder verklaarde hij, dat sedert 22 Juni, toen Rusland geïnvadeerd werd, „elk ding volgens het plan verliep. **De vijand is zo hard getroffen, dat hij nooit meer zal opstaan."**

Hij verklaarde, dat het veroverde gebied in het Oosten 4 maal zo groot is als Engeland of tweemaal zo groot als het Duitsland, dat hij in 1933 overnam.

Hij deelde mede, dat de Duitse soldaten van 800 tot 1000 kilometer voortrukken. Bij het bespreken van de Sovjet-soldaten beschreef Hitler deze „niet als menselijke wezens, doch als dieren, beesten. Dat is wat het Bolsjewisme van hen gemaakt heeft." Refererende naar het werk, dat reeds verricht is in het bezette Russische gebied, zeide Hitler, dat 15.000 kilometer van Russische spoorlijnen reeds zijn veranderd tot de Europese spoorwijdte. Dit is een afstand 15 maal zo groot als van Stettin naar de Alpen.

Hij bracht hulde aan Finland en Roemenië en somde de nationaliteiten van de vrijwilligers op. Hij verklaarde, dat Duitsland weinig zegt, terwijl de gevechten aan de gang zijn. Dit wil echter niet zeggen, dat er niets voorvalt. Hij maakt de „miserabele nieuwsberichten van den vijand" belachelijk en zeide, dat de communiqué's van het Hoofdcommando zeer nauwkeurig zijn. Ongeveer 2.500.000 Russen zouden reeds gevangen genomen zijn. 22.000 Kanonnen zouden in Duitse handen zijn, 18.000 tanks vernield of veroverd en 14.500 vliegtuigen vernield.

Hitler vervolgde: „Wapenen staan den Duitsen soldaat ter beschikking in onbeperkte hoeveelheden vergeleken bij Wereldoorlog I. Wij hebben hierin het voordeel dat geen enkele mogendheid ons kan overtreffen." Hij legde de nadruk op 3 punten: „Ten eerste stellen wij het gehele continent in onze dienst; ten tweede spreken wij niet van kapitaal, doch van arbeidskracht; ten derde, dat wij niet praten, wil niet zeggen dat wij niet handelen."

Hitler zeide dat het Duitsland van heden het eerste voorbeeld is van de geschiedenis van een eensgezind volk. Hij zeide: „Het gehele volk is in de strijd, gedeeltelijk aan het front, gedeeltelijk thuis." Verder zeide hij nog, dat Duitslands volk, dat in bekwaamheid geen gelijke heeft op de wereld, zich toelegt op elk middel tot het behalen van de overwinning. Hitler beëindigde zijn rede om 18.28 uur met de woorden: „Natie, help uzelf, dan zal de Heer u zijn hulp niet ontzeggen" (Berlijn, (AP) 3.10).

JAPAN IS GEBELGD.

Het Domei-agentschap verklaarde, dat Japan natuurlijk ten sterkste zal protesteren tegen de Iranese intrekking van de Japanse diplomatieke privileges en het opzeggen van de Japanse legaties in dat land. Men viel de Britse en Russische Regeringen hevig aan en stelde haar verantwoordelijk voor deze actie. Bij deze regeringen zal men een formeel protest indienen.

Men verklaarde, dat Iran een openlijke vijandelijke houding aanneemt ten opzichte van Japan, zodat de toestand ieder ogenblik dreigender wordt. Japan zal niet nalaten effectieve tegenmaatregelen te treffen, als het geen bevredigend antwoord ontvangt op het Japanse protest aan de Iranese en Britse Regeringen. Men ontkende nadrukkelijk de Britse beschuldiging, als zou de Japanse legatie Duitsers hebben verborgen gehouden en den Groot-Mufti van Jerusalem (Tokio, (AP) 3.10).

NIEUWE JAPANSE OPMARS.

Het Japanse Leger verklaarde, dat zijn nieuwe aanval in de Hunanprovincie de voorste eenheden heeft geplaatst op 6 mijl van het belangrijke spoorwegcentrum Chengchew en het 98ste Chinese leger heeft verslagen. **Hierbij zouden de Chinezen 2000 man aan doden en 5000 aan gewonden verloren hebben.** (Chungking, (AP) 3.10).

ZIJN DE DUITSERS DE PEREKOP - LANDENGTE GEPASSEERD?

De Vichy-radio deelde mede, dat Duitse troepen de doorgang hebben geforceerd van de Perekop-landengte naar het Krim-schiereiland. Geen officiële bron hiervan werd genoemd. (New York, (AP) 3.10).

RODE LEGER WINT TERREIN.

Het Noordwestelijk Rode Leger berichtte, dat men een vordering heeft gemaakt van een tot twee mijl. Door tegenaanvallen op de toegangswegen naar Leningrad slaagde men erin nieuwe posities te betrekken in de verdediging van de stad. Een bericht van „Rode Ster" deelde mede, dat een Rode strijdkracht de rivier V. heeft overgestoken aan de zuidelijke oever na 10 dagen slag te hebben geleverd. (Moskou, (AP) 3.10).

HET LAATSTE ITALIAANSE GARNIZOEN IN ABESSINIË

Van officiële zijde wordt medegedeeld, dat Volaich op ongeveer 12 mijl ten Noord-Oosten van Gondar de laatste sterkte in Abessinië scheen te zijn, die nog werd verdedigd tegen de geallieerde troepen, die onlangs Wolchefit en Gondar genomen hebben. (Londen, (AP) 3.10).

DE DOODSTRAF VOOR SABOTAGE.

De Regering te Bratislava kondigde in een decreet aan, dat een ieder, die zich schuldig maakt aan sabotage, ter dood zal worden veroordeeld. De berichten deelden mede, dat in totaal 39 mensen gisteren in Praag werd geëxecuteerd, terwijl er nog over de honderd zaken in behandeling zijn voor de rechtbank, op beschuldiging van uitgebreide sabotage-complotten. De communist Zombor zou heden ter dood gebracht zijn in het bezette Joegoslavië voor communistische activiteiten (Budapest, (AP) 3.10).

COLETTE VAN DE GUILLOTINE GERED DOOR PETAIN.

Pétain redde Colette van de dood om 17.28 uur. Colette werd op de laatste minuut van de guillotine gered op het dringend verzoek van de 2 slachtoffers. De Maarschalk bracht het grootste deel van de dag door met het bestuderen van Colette's zaak alvorens des namiddags te beslissen de straf om te zetten in levenslange gevangenisstraf. (Vichy, (AP) 3.10).

MOORDEN IN BOHEME-MORAVIË.

Heydrich het hoofd van de geheime politie in Boheme-Moravië, begaf zich naar Berlijn om Hitlers rede bij te wonen. Tijdens zijn afwezigheid hadden echter eveneens terechtstellingen plaats.

In het sportpaleis liep Heydrich naast Hitler. Hij heeft tevens van de gelegenheid gebruik gemaakt een uitvoerig verslag uit te brengen over de toestand in het protectoraat. Premier Alois Elias wacht op de voltrekking van zijn doodvonnis (Berlijn (AP) 4.10).

OPROEP IN NOORSE STAD.

Het Noorse telegraaf-agentschap deelt mede, dat in de stad Steinkjer nabij Trondheim een gevecht uitbrak in een café. Het verspreidde zich over de gehele stad. Het begon toen Duitse soldaten het café binnentraden en het radio-apparaat afstelden op een Duits station. De Noren verlieten hierop het café. Zij werden gevolgd door de soldaten, die begonnen te slaan met hun riemen en met de kolven van hun revolvers (Londen, (AP) 4.10).

NIEUW STRAF-DECREET IN BELGIË.

Von Falkenhausen de Duitse militaire commandant van België en Noord Frankrijk vaardigde nieuwe strenge straffen af voor Belgen en Fransen, die trachten zich te voegen bij de legers, waarmee Duitsland in oorlog is. De „Bruesseler Zeitung" zeide, dat onlangs jongemannen getracht hadden het bezette gebied heimelijk te verlaten om zich te voegen bij de Britse strijdkrachten in Engeland (Brussel, (AP) 4.10).

SIR BROOKE POPHAM IN MANILLA.

Sir Robert Brooke Popham, Opperbevelhebber van de Britse strijdkrachten in het Verre Oosten, arriveerde per vliegtuig uit Singapore voor een 3-daagse conferentie met de Noordamerikaanse autoriteiten omtrent militaire en politieke problemen van de Stille Oceaan. Hij deelde aan verslaggevers mede, dat een der resultaten van de besprekingen zou kunnen zijn de Brits-Noordamerikaanse samenwerking in het vergroten van de hulp aan China over de Burmaweg. Hij sprak de mening uit, dat de Japanners beginnen te geloven, dat de as hun een rad voor ogen draait. (Manilla, (AP) 3.10).

Het nieuws van vandaag.

Hitler heeft op enkele minuten na een vol uur staan gillen. Punten uit zijn rede geven, is onmogelijk; de hele rede hing van herhalingen en holle phrasen aan elkaar. Maar een volksmenner is hij, die Hitler. Wie zijn rede wel eens heeft beluisterd, weet dat — ook al is de inhoud nul — men niet kan ophouden. Hij begon met te zeggen, dat hij zo moeilijk weg kon van het Oostelijk front, weidde lang en innig uit over zijn pogingen, die hij altijd had aangewend om vriendschap met G.B. te sluiten, want hij wist wel wat een ellende een oorlog meebracht. Maar Churchill had de oorlog gewild en hij hàd hem nu. De thans bevochten wordende beslissing was voor honderd jaar, de vijand zou nooit meer opstaan (dit refereerde naar Rusland, waar Hitler de laatste paar dagen steeds meer teruggedreven wordt!), het communisme had beesten van de mensen gemaakt, Duitsland beschikte over een onbeperkte hoeveelheid wapenen. Het enige feit, dat Hitler noemde en dat inderdaad van belang was, was dat reeds 15000 km. Russische spoorlijn op Duitse spoorlijnbreedte was verlegd. Dat is inderdaad geen geringe praestatie. Hitler eindigde zoals te doen gebruikelijk met 's Heren zegen over zijn kudde af te roepen!! De rede staat op blz. 1.

In zijn rede gewaagt Hitler ook van zijn vreugde over de vriendschap met Japan; een telegram uit Manilla (blz.1) refereert echter naar wat Popham daar zeide en dat Japan helemaal niet meer zo as-gezind is. Popham is nl. in Manilla aangekomen i.v.m. de politieke quaesties van de Stille Oceaan.

De Japanners zijn boos over de verbreking van diplomatieke betrekkingen door Iran. Wat hun oorlog betreft: de opmars in de Hunan-provincie gaat verder; ze zitten nu op 6 mijl afstands van Chengchew (blz. 1).

De troebelen in Europa gaan onverminderd verder (blz. 1).

Volgens Berlijn had Rotterdam vannacht een schrikkelijk bombardement (blz. 3).

Een transport van Duitse krijgsgewonden uit Engeland naar de Franse kust, bleef plotseling liggen i.v.m. een telegram uit Berlijn. Later bleek, dat Berlijn bij de uitwisseling namen wil opgeven. Onwillekeurig denkt men aan Hess (blz. 3).

De strijd aan het Oostelijk front is nog altijd iets in het voordeel der Russen. De ommekeer duurt nu reeds enkele dagen, is weliswaar traag, maar houdt toch aan. In het N.W. winnen de Russen veld. De Russen hebben een militaire overeenkomst met de Tsjechoslowaakse autoriteiten in Londen aangegaan (blz. 3).

Wil Roosevelt iets doen aan de vrijheid van godsdienst in Rusland? (blz. 1).

Grondwettelijk bestaat er in Rusland algehele godsdienstvrijheid, doch door verschillende maatregelen, waarover in de naaste toekomst in „Dagblad Amigoe di Curaçao" een artikel zal verschijnen, komt er van die vrijheid weinig terecht.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

In het overzicht van Woensdag jl. werd de reeds in het voorjaar door Liddell Hart gestelde vraag behandeld: „Kan Engeland ooit het offensief nemen"? i.v.m. Churchills rede, waarin deze Harts vraag voor het Engelse parlement als volgt beantwoordde: „dat het Britse Hoofdcommando verschillende malen de invasie van het continent had besproken om de druk te verlichten op de Russen. De Premier zeide openlijk, dat hoewel Hitler een zeer ernstig tekort heeft in de luchtmacht, hij voor de rest het initiatief behoudt en Groot-Britannië niet de macht had dit van hem te nemen. Hieraan voegde hij toe: „Indien Hitler ons zijn plannen niet zegt, zie ik geen reden waarom wij hem de onze zullen mededelen."

Tezelfder tijd kwam een telegram uit Londen, waaruit bleek, dat ook een andere gezaghebbende bron verklaringen gaf, dat een invasie van het continent voorlopig wel een utopie zou zijn.

Het schijnt dus, dat de mening van Liddell Hart nog steeds waarde heeft, dat het enige type van een gerekt offensief, dat voor de Geallieerden in aanmerking komt, een psychologisch karakter dient te hebben.

Lenin leraarde dit reeds toen hij het principe verdedigde, dat „de meest aanbevelenswaardige strategie in de oorlog bestaat in het uitstellen van de militaire operaties **tot het binnenlands front van den vijand het toebrengen van de genadeslag toestaat snel en afdoend."**

En het is niet onwaarschijnlijk, dat het lange talmen van Rusland in het begin van dit wereldconflict, in het licht van deze theorie dient te worden bezien, vooral nu de laatste week de berichten omtrent troebelen **buiten Duitsland**, doen vermoeden dat het **daarbinnen** ook wel niet zo rustig zal zijn al zal de ijzeren ring van censuur het uitlekken van berichten daaromtrent sterk beletten.

Ook Hitler moet de zaak van deze kant hebben bekeken, jaren geleden al, toen hij tot de conclusie kwam, dat de enige kant van het strategisch probleem, dat hem interesseerde, de vraag was: „hoe het moreel van den vijand kon worden vernietigd voor het begin der vijandelijkheden." Zijn „onbloedige" campagnes tegen Oostenrijk en Tsjechoslowakije en zijn later optreden tegen België, Nederland en Frankrijk leggen van deze opvatting duidelijk getuigenis af. Slechts toen hij tegenover de Britten kwam te staan, liet zijn theorie hem in de steek en zat hij met de handen in het haar. Maar het is stellig niet van belang ontbloot, dat Hitlers inzichten op dit stuk oorspronkelijk steunden op zijn kennis van de psychologische zwakheden van het Duitse volk.

Liddell Hart is van mening, dat de leiders van het Britse volk zich tot dusver niet voldoende rekenschap hebben gegeven van de mogelijkheden voor een psychologisch contra-offensief. Hij acht deze stelling aanwezig als gevolg **van het feit, dat de militaire krachtsinspanning de morele weerstand van Duitsland gebroken heeft. Diepe ontgoocheling heeft de veroveringen der Nazies op de voet gevolgd.**

Doordien zij met de bewoners van de bezette gebieden in aanraking kwamen, zijn de Duitse troepen tot het besef gekomen van de haat en de afkeer, die hun vandaalse optreden heeft ingeboezemd. Ook de lange scheiding van huis en haard heeft de geest ondermijnd.

De Duitser beseft thans diep, dat hij nergens ter wereld vrienden heeft, is gaan nadenken over de oorzaken daarvan, en dit heeft de weg geopend voor de infiltratie van bepaalde oorlogs-moeheid. Indien men de **betekenis** van dit verschijnsel duidelijk **realiseerde**, zou van deze teleurstelling gebruik kunnen worden gemaakt als uitgangspunt om van de beschaving te redden wat er nog van te redden valt.

De Geallieerden hebben er het hunne toe bijgedragen om de oorlogszuchtigheid van het Duitse volk aan te wakkeren. En tegelijkertijd hebben zij door hun vredes-doeleinden in vaagheid te hullen verzuimd om een dam tegen de eigen oorlogsmoeheid op te werpen, zich bepalend tot de algemene verzekering, dat men op een beslissende militaire overwinning aanstuurt.

Het behoeft derhalve niet te bevreemden, dat aan deze vaagheid angst voor een nog slechtere vrede dan die van Versailles is ontsprongen. Op die manier speelde men Hitler in de kaart. Gelukkig echter bleek bij de laatste acht punten van de Churchill-Roosevelt-overeenkomst op de Atlantische Oceaan, dat men **begon in te** zien, dat het nodig is die angst de bodem in te slaan.

De Geallieerden dienen zich helder voor ogen te stellen, dat zij aan die angst de bodem moeten inslaan **door met positieve aantrekkelijke doelstellingen voor de dag te komen en Europa met inbegrip van de behoorlijke Duitsers, tegen het Hitlerisme te mobiliseren, aldus Liddell Hart. En om aan dat** beroep de nodige overtuigingskracht te schenken, mag dit niet uitsluitend op vrome voornemens gebaseerd zijn, maar dient met goede voorbeelden te worden voorgegaan.

In aansluiting daarop pleit Liddell

Hart voor het scheppen van een „nieuwe orde" in Engeland, welke zich ook leent voor toepassing elders en waarvan de kenmerken in ieder opzicht gunstig afsteken bij de heilstaat, die Hitler zegt te zullen brengen. Aan de mensheid moet een nieuwe visie worden geschonken, men dient haar te vervullen van nieuwe hoop. Er moet worden afgerekend met de doctrine, dat het individu slechts reden van bestaan heeft, omdat het nuttig is voor de staat, en om dat te doen dient een schema van nationaal leven te worden ontworpen, binnen welks grenzen het individu zeker is van een menswaardig bestaan, rijker en voller dan in totalitair stelsel mogelijk is.

De „nieuwe orde", die de Geallieerden hebben te propageren, dient in zich te verenigen de onaantastbare waarborgen voor economische veiligheid, gebaseerd op de zekerheid, dat de materiële overvloed voor iedereen toegankelijk is, tezamen met garanties voor de grootst mogelijke vrijheid buiten de economische sfeer. Van een psychologisch tegen-offensief moet, wil het kans hebben om zegevierend tot in het hart van het vijandelijk gebied door te dringen en de oorlogswil de grootst mogelijke afbreuk te doen, de speerpunt zijn: de oprechte wil om den mensen duidelijk te maken, dat hetgeen men voor de toekomst aan te bieden heeft, de scherpste toets der critiek kan doorstaan.

Maar sedert Liddell Hart deze ware woorden schreef, is er veel gebeurd, en het is te hopen, dat men de frisse ideeën van dezen eminenten Brit ter harte zal nemen.

NEDERLAND VECHT.

In verleden was ons land veel te weinig bekend.

Thans is weer een boek verschenen, dat ons land bekend maakt.

The Netherlands at war, door **H. S. Ashton,** met een voorwoord van Minister Pieter Sjoerds Gerbrandy, uitgegeven door George Routlegde & Sons, Ltd., Broadway House 68-74, Carter Lane, London, E. C. (5 shillings), en ons toegezonden vanwege het Parket van den P.G. of was het de G.P.D., want de één stempelde de envelop en de ander het boekomslag!

Dit boekje van 130 bladzijden is kennelijk ter oriëntatie in Engels sprekende buitenland bedoeld. Het eerste hoofdstuk geeft een algemene indruk van de situatie Nederland-Duitsland voor de oorlog (slapjes), hoofdstuk II geeft de „Battle of Holland" (alsof de 9 andere provincies niets gedaan zouden hebben) waar officiële documenten de ondergrond van vormen en dat grotendeels bekend materiaal bevat, maar dat in het buitenland nog onvoldoende bekend is en slechts de achting voor de praestaties van het Nederlandse heir zal versterken. Het volgende hoofdstuk wijdt een uitnemende uiteenzetting aan Oost Indië (werkelijk perfect), een wat kleinere aan Suriname, en een nog kleinere aan Curaçao. „De enige twee eilanden van enige betekenis zijn momenteel Curaçao en Aruba", zegt het stuk, dat niet eens de 6 eilanden bij name vermeldt en gewaagt van de vergane grootheid van St. Eustatius (200 schepen in 1781, het jaar waarin Admiraal Rodney op St. Eustatius een buit van 34.000.000 gld. behaalde!).

De Curaçaose haven, onderwijs en gezondheidszorg worden geprezen. „De oorlog heeft de economie van Curaçao niet aangetast, in aanmerking genomen de grote vraag naar petroleum producten", aldus Ashton.

Hoofdstuk IV behandelt de quaestie van het Verre Oosten (beknopt en goed), hoofdstuk V de Regering in Londen, waarbij gewezen wordt op de gelukkige omstandigheid, dat de Regering niet bestaat uit luk-raak bijeengezochte mensen, maar de officieel geconstitueerde regering is. Dit hoofdstuk geeft althans enige indruk van wat onze Regering in Londen doet en hoe zij onder zulke abnormale omstandigheden werkt. De Nederlandse koopvaardijvloot krijgt terecht een pluim, de Regeringspersdienst (onder Buitenlandse Zaken!) wordt in het kort beschreven, terwijl vermeld wordt dat vele Nederlandse vluchtelingen in de Britse oorlogsindustrie zijn tewerk gesteld. Wat de ministers van landbouw, justitie e.d. doen, is in dit boekje ook te vinden.

Hoofdstuk V behandelt de politieke, militaire, financiële en economische samenwerking van Groot Britannië en Nederland. Minister Welter (Koloniën en Financiën) heeft het wel heel zwaar volgens dit boek, op koloniaal gebied waren er vroeger reeds vele wederzijdse belangensferen, dat is nu nog veel meer. De Heer Hart, hoofd van de Economische afdeling van Koloniën, doet dienst als trait d'union. De economische samenwerking dateert van 1932, en neemt steeds in omvang toe. Van onze koopvaardij-vloot varen plm. 200 schepen onder de Union Jack, de rest onder het Rood-wit-blauw. De Nederlandse zeemacht in Oost-Indië, haar werk in het Kanaal, de Noordzee en de Atlantische Oceaan passeren de revue (West Indië is vergeten!). West-Indië wordt wel vermeld bij de behandeling van de economische oorlog i.v.m. de Commissie Regeling Rechtsverkeer, die in Londen, Batavia, Paramaribo, Curaçao en New York kantoren heeft.

Hoofdstuk VII geeft in het kort de historie van ons vaderland d.w.z. na 1814 (bevolking toen 4.000.000), de economische opleving van Nederland, de vrijheidszin van ons volk, Neerlands welvaart. Het waandenkbeeld, dat Nederland zo goed reilde door zijn overzees bezit wordt weerlegd. (in 1935 moest er nog 115.000.000. gld. naar de Oost gezonden worden!), gewezen wordt op het belang van de handel voor Nederland. De luchtvaart, industrie, drooglegging der Zuiderzee worden meer aangestipt, dan dat men kan zeggen, dat ze zelfs ook maar in het kort behandeld worden.

Hoofdstuk VIII beschrijft de toestand onder de Duitse bezetting en de resultaten van de „nieuwe orde": democratie afgeschaft, rechtspraak niet meer onafhankelijk, financiële corruptie, Jodenvervolging, onderwijs aangetast, 118.000 Nederlanders die in Duitsland voor de moordenaars van hun landgenoten moeten werken, bladz. 103 is al weer achter in ons bliksem-leven van de nieuwe orde: de politieke partijen zijn inmiddels toch al verdwenen. De haat van de Nederlanders tegen de N.S.B.'ers („er blijft er geen in leven, als ooit de Duitsers hun wapenterreur terugtrekken", aldus een uit Nederland gevluchte refugee). De ineenstorting van de zo hoog staande Nederlandse pers, de Nederlandse Unie, de brieven der bisschoppen (repressaille van de nazies: 40% van de salarissen der religieuze onderwijzers), het protest der Protestanten tegen de Joden-vervolging.

Het laatste hoofdstuk heet „De Toekomst", hierop komen wij later terug.

Het boekje besluit met statistische gegevens betreffende oppervlakte, inwonerstallen, steden, godsdiensten (r. k. met 36.4 per 100 grootste godsdienst in Europees Nederland; Ned. Herv. 34.4; Geref. 8.1, Joden 1.4, andere kerken 5.3 per 100), percentage van arbeidsvelden, handel e.d. in de Europese en Aziatische gebiedsdelen. De beide West-Indiën kwamen blijkbaar niet in aanmerking.

Al met al een kleine, maar uiterst goed gedocumenteerde referentiebron.

ARUBA

10% SALARISVERHOGING.

In „Aruba Esso News" lezen wij:

„De wijze, waarop de onlangs bekend gemaakte salarisverhoging van 10% in verband met de stijgende kosten van levensonderhoud voor de in Guldens betaalde werknemers onder de loupe werd genomen en tot stand is gekomen, is een uitstekend voorbeeld van de manier, waarop problemen, waartegenover zowel de werknemers als de Directie kunnen komen te staan, kunnen worden opgelost, indien deze op een op samenwerking gegronde wijze en onder een geest van goedgezindheid en onderling begrijpen worden aangepakt.

De leden van het adviserend comité werknemers, die tezamen met de Directie het vraagstuk der kosten van levensonderhoud onder onze werknemers op Aruba hebben bestudeerd, hebben blijk gegeven van hun bekwaamheid in het verzamelen en analyseren van feiten en cijfers. Van nog meer belang is het feit, dat bij de bespreking van de practische toepassing dezer gegevens op de problemen, die zich voor de werknemers en de Directie voordeden, de leden van het comité ook blijk gaven van hun redelijkheid en hun begrip van de verschillende, daarmede gepaard gaande, ingewikkelde factoren, en wel door overlegging van een oordeelkundig cijferoverzicht, dat het door de Directie uitgewerkte cijfermateriaal zeer dicht nabij kwam.

Wanneer een onderzoek op die wijze is voltooid en de bevindingen zonder vooroordeel worden vertolkt, is het vanzelfsprekend, dat werknemers en werkgevers tot algemene overeenstemming geraken, zoals in het onderhavige geval ook geschiedde. Deze wijze van uitwerking van onderlinge vraagstukken als bovenbedoeld, door deze onder elkander te bespreken zonder de tussenkomst van buitenstaanders, die niet bij de vraagstukken, waarover onderhandeld wordt, betrokken zijn, is de natuurlijke wijze, waarop wij onze problemen oplossen.

Democratische beginselen zijn in deze wereld nog steeds toepasselijk, ook in ons eigen Lago-gezin. Laat ons deze beginselen van op samenwerking gegrond onderhandelen binnen ons eigen gezin verdedigen en blijven voortgaan als voorposten op het gebied van industriële democratie."

Curaçao.

ST. FRANCISCUS.

Heden is het het grote feest voor de Eerwaarde Zusters Franciscanessen, wier prachtige werk onlosmakelijk met de geschiedenis van het gebiedsdeel is verbonden. De Redactie meent dan ook namens de lezers van „Dagblad Amigoe di Curaçao" te spreken, wanneer zij op deze hoge feestdag den Eerwaarden Zusters van de verschillende Huizen in het gehele Vicariaat haar hartelijkste heilwens aanbiedt en om Gods onmisbare zegen smeekt over het werk der Zusters. — Redactie —.

DE STUDENTEN REUNIE.

De studenten-reunie, die op initiatief van Dr. Gronemeijer gisteravond in Piscadera Baai gehouden is, moest het helaas zonder den initiatief-nemer zelf stellen. Dr. Gronemeijer was ongelukkigerwijze door ziekte verhinderd aanwezig te zijn. Toch is het een gezellige avond geworden. Elf oud-studenten waren samen. Vier heren uit Leiden (Dr. Desertine, Mr. Elias, Mr. van der Laan, Prof. Oppenheim), een uit Utrecht (Mr. Franke), uit Groningen alleen Mr. Aberson, terwijl uit Delft aanwezig waren de Ingenieurs Bakker, Groote, Jansen van Raay, Noorduyn en Tuininga. Gezamenlijk heeft men later in West End gesoupeerd. Al met al een genoeglijke avond vol herinneringen.

KATHOLIEKE SPORTCENTRALE

Monseigneur Verriet tropee-tournooi:
10.— uur Athene — Olympia.
15.— uur Ajax — Tropials.
16.30 uur Caribbean — Jong Bonaire.

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen van 4 October 18 uur af tot 5 October 20 uur door den gouvernements-geneeskundige E. van der Kuyp, Park Hotel (Frederikstraat 84) telefoon no. 2331.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdiensten:
Punda: Wilhelmina.
Otrabanda: Centraal.

„ST. ALOYSIUSKRING".

Morgen om 10.30 uur worden alle leden verwacht in het clublokaal op het Rif, voor nadere besprekingen omtrent:

1e Viering Christus Koning; 2e 6e lustrum R.K. Jongelingen Patronaat in Suriname, tevens huldiging eerw. Frater Willem (25 j. Ass. Leider); 3e Jaarvergadering.

N.B.: Vooral oud-leden van bovengenoemd „Patronaat" worden allen verwacht, ter afhaling van een prachtig geschenk uit Suriname.

„RHYTHM NIGHT".

Toneel in Roxy.

„The Rhythm Night" zal op Donderdag 9 October as. in het theater Roxy, alhier, ten bate van de „Dr. Corsten Stichting" (Kindervoeding Suriname) worden opgevoerd.

JEANNE D'ARC.

Donderdagavond hield de K.J.V. haar derde toneelavond en voerde men het stukje Jeanne d'Arc op, naar het leven van deze grote heilige, welks bate zal bijdragen in de restauratie van de H. Rozenkrans-kerk te Pietermaai.

Voor het stuk een aanvang nam, beklom Pater Bertrandus Kranwinkel O.P. het podium en heette de aanwezigen welkom. Hij verklaarde het doel van het toneelstuk, dat zowel een genoegen moest zijn voor de aanwezigen, als een bijdrage voor de herstelling van de kerk van Pietermaai. Het werd dan ook een gezellige avond. Al had men hier te doen met dilettanten, de wijze waarop ze zich inspanden, was al bewonderenswaardig. Jeanne speelde haar rol prachtig. Ook de anderen gaven blijk hard te hebben ingestudeerd. Het was een goed stuk.

Levendig was vooral Mej. L. Maduro als gravin Harriet, terwijl Mej. A. de Mey in het kleine stukje, dat ze moest opkomen, ook een goede partij gaf. Na het tweede bedrijf, beklom pater Kranwinkel wederom het podium, teneinde Z.H.E. den Apostolisch Vicarius welkom te heten. De pauze verliep onder de tonen van „Doy", terwijl voor een heerlijk glaasje een cantine was opgericht. Enige vlotte dames zorgden voor de goede gang van zaken. De avond werd besloten met een kort woord van Pater Kranwinkel.

NEDERLANDS MANNENKOOR.

De leden van het Nederlands Mannenkoor worden er aan herinnerd, dat as. Woensdag, 8 October, om 20.15 uur een zangrepetitie zal worden gehouden in de Katholieke Kerk te Groot Kwartier.

INGEZONDEN.

PRIJSVRAAG.

Door dezen maakt het Bestuur van de R.K. Vereniging van Onderwijzend Personeel „Don Bosco" aan het publiek bekend, dat het besloten heeft tot het uitschrijven van een prijsvraag, welke ten doel heeft de rijkseenheidgedachte onder de jeugd te propageren.

De antwoorden op de prijsvraag moeten geschreven worden in het Nederlands, in de vorm van **een voor de jeugd bevattelijk leerleesboekje,** waarin de rijkseenheidsgedachte behandeld wordt.

Een door het Bestuur benoemde jury zal de eventuele prijswinnaars aanwijzen. Deze jury zal door het Bestuur van „Don Bosco" benoemd worden. De prijzen zullen bestaan in: 1e prijs *f* 75.—, 2e prijs *f* 50.—, 3e prijs *f* 25.—

Oplossingen onder motto, vergezeld van verzegeld schrijven, waarin naam en adres van den inzender vermeld staan, moeten vóór 15 December ingestuurd worden aan de Secretaresse van de bovengenoemde vereniging.

Adres: Mej. M. P. Sprockel, Niewindtstraat 28, Willemstad.

Ieder is vrij aan deze prijsvraag deel te nemen.

[Het is een prachtig idee. Wij bevelen het ook hartelijk aan en wensen der onderwijzers-vereniging Don Bosco succes. — Red.]

370 jaar geleden redde een gebed Europa.

In het najaar van 1571 vielen de Spaanse, de Italiaanse en de Venetiaanse vloten onder het opperbevel van Juan van Oostenrijk (halfbroer van Philips II van Spanje) de Turkse vloot aan.

De Turken, reeds in de 15e eeuw tot een gevaar voor Europa geworden in gelijke proporties als de Duitsers het thans zijn, beheersten ook de gehele Middellandse Zee. De heilige paus Pius V. die met grote moeite de eenheid onder de Christelijke staten tot stand had gebracht, zag zijn levenswerk bedreigd. Doch met Gods hulp werd de Turkse vloot in October 1571 — thans 370 jaren geleden — door Spanjaarden, Italianen en Venetianen verslagen. Het Turkse gevaar voor Europa was hiermede afgewend. De vrome Paus Pius V schreef terecht deze overwinning aan het bidden van de Rozenkrans toe. **De strijders voor het Christendom wisten het gebed een effectief wapen.** Pius V (een Dominicaan!) stelde een feestdag in ter ere van deze overwinning, die bij Lepanto bevochten was.

Reeds twee jaar later werd dit feest in vele kerken, ook buiten de geallieerde landen, gevierd. Paus Clemens XI nam het in 1716 in de Romeinse kerkkalender op. Het officie van het feest danken wij aan de Dominicanen; Paus Leo XIII beval, dat het Rozenkransfeest in het gehele Westerse patriarchaat van onze Kerk gevierd zou worden. Hierdoor ontstond tevens het gebruik om de Octobermaand in het biezonder aan de Rozenkrans toe te wijden.

Thans bedreigt weer een macht Europa's welzijn. Ditmaal zijn het niet de Turken, maar de Nazies. Het is daarom, zoals onze Apostolisch Vicaruis het in zijn oproep van 23 September jl. zo raak wist uit te drukken:

„Zoals eenmaal door het gebed van de Rozenkrans Europa gered werd van de overheersing der ongelovigen, zo moge ook nu door een algemeen en vertrouwvol bidden van de Rozenkrans, Europa verlost worden van de overheersing der vijanden van Christendom en beschaving."

Mogen de kerken morgen vol zijn, mogen onze priesters vanmiddag en morgen vroeg geen raad weten van het aantal Christenen, dat zich door het Sacrament der heilige Biecht komt voorbereiden op H. Communie. En moge de almachtige God, die eens Europa op voorspraak van de heilige Moedergods en op het gebed der Christenen bevrijdde, thans weer de vrede over onze wereld doen nederdalen, opdat — om met de gebedsoproep ook te besluiten — „na het herstel des vredes allen mogen erkennen, dat Hij en Hij alleen de Koning is van maatschappij, huisgezin en individu."

Politiek en Oorlog.

ROTTERDAM GEBOMBARDEERD.

In de afgelopen nacht werd Rotterdam volgens Duitse bewering door een groot aantal Engelse vliegtuigen aangevallen. 60 personen werden gedood en meer dan 300 burgers gewond. De bommen veroorzaakten grote schade boven het bewoonde gedeelte van de stad. Vele particuliere huizen en twee kerken werden vernield. In de haven werden verschillende schepen getroffen waaronder een hospitaalschip, dat zonk. Men vreest voor nog meer ongelukken (Berlijn, (AP) 4.10).

ENGELSEN BOVEN BEZET GEBIED.

Britse bommenwerpers deden in de afgelopen nacht hevige aanvallen op de dokken te Antwerpen, te Rotterdam en Duinkerken.

Hurricane-vliegtuigen vielen de vliegvelden in bezet Frankrijk aan. Zij vernielden de hangars, beschoten machinegeweerposten en maakten de barakons onklaar. Eveneens vielen zij de [illegible]eergeschutschepen in het Kanaal aan (Londen, (AP) 4.10).

ROOSEVELT WERKT VOOR VRIJHEID VAN GODSDIENST IN RUSLAND.

Roosevelt maakte bekend, dat hij aan Harriman opdracht had gegeven om in Moskou de quaestie op te nemen van godsdienstvrijheid in Rusland. Roosevelt wenste echter niet in bizonderheden te treden. Hij wilde niet mededelen, hangende de terugkeer van Myron C. Taylor uit Londen, of hij opdracht had gegeven, dat de quaestie den Paus zou worden voorgelegd.

Roosevelt zeide, dat de quaestie ook vroeger was opgenomen met de Russische Regering. Hij gaf de indruk, dat dit geschied was door Lawrence Steinhardt, den U.S.A.-Gezant in Moskou. Hij zeide geen bericht van Harriman te hebben ontvangen en dus niet kon zeggen of gedacht werd, dat de voorstellen enig resultaat zouden opleveren (Washington, (AP) 3.10).

GROTE TEGENSTAND IN DE KRIM.

In de Krim doen de Russen op het ogenblik hevige tegenaanvallen. De resultaten hiervan kunnen nog niet worden medegedeeld. De aanval schijnt uit te gaan van de stad Melitopol. Er zijn nog geen berichten, dat de Duitsers met hun tanks de Krim zelf zijn binnengevallen.

Het Oostelijk front van de Baltische tot de Zwarte Zee is nu meer of minder een gestabiliseerde lijn geworden. Geen enkel Russisch leger is op het ogenblik in gevaar omsingeld te worden.

De Russen zijn bezig versterkingen te zenden voor het front aan de Krim. Odessa houdt nog steeds vol. Aan het Finse front zijn de Duitsers door de Russen teruggeworpen tot op de Westelijke oever van de Litsa rivier. De toestand rond Leningrad is ongewijzigd. Het grootste gedeelte van het Oeseleiland is nu in Duitse handen, die ook reeds geland zijn op het eiland Dago. In de centrale sector is er een kleine Duitse opmars naar Demyansk (Londen, (AP) 4.10).

DUITSE VERLIEZEN BIJ LENINGRAD.

De Russische verdediging bij Leningrad bracht hevige materiële verliezen toe aan de Duitse strijdkrachten. Bij Odessa, in de Krim en in de industriële Donetzvallei bieden de Russen verwoede tegenstand. Tijdens een gevecht in de Zuidwestelijke sector vernielden een Russische infanterie afdeling en luchteenheden 25 Duitse tanks, 80 vrachtwagens en zij maakten buit 300 vrachtwagens in nog goede conditie en 100 motorfietsen. In de Noordelijke wateren bracht de Russische vloot een Duitse duikboot tot zinken. Parachutisten van de Rode vloot brachten grote schade toe aan een vijand rond de Zwarte Zee. [illegible] verbindingen werden verbroken en [illegible] werden veel Duitse soldaten gedood. Na hun werk gedaan te hebben, verenigden de parachutisten zich met de guerillatroepen, die de Duitse en Roemeense frontlijnen voortdurend aanvallen.

Sergeant Bogdanov doodde 26 Roemenen en verwondde er 6. Een andere parachutist Ivan Nagreba wierp bommen in een kelder, die als Roemeens hoofdkwartier diende. Hij wierp 4 bommen en vluchtte toen weg in het bos.

De burgers van Leningrad doen voortdurend tegenaanvallen en het lukte hun de Duitsers een tot twee mijl terug te drijven.

Een Sovjet eenheid doodde 9500 Duitsers in September en vernietigde een grote hoeveelheid oorlogsmateriaal (Moskou, (AP) 4.10).

EEN BERICHT UIT BERLIJN KWAM BINNEN.

Het Britse Departement van Oorlog maakte hedenavond plotseling bekend, dat men gedwongen is geworden de terugzending van zieke en gewonde oorlogsgevangenen stop te zetten, die morgen zouden vertrekken en die reeds op weg zijn naar Newhaven aan het Engelse Kanaal. **Het uitstel werd veroorzaakt door een boodschap van het Oorlogsdepartement te Berlijn. Gezegd werd, dat de Regering in verbinding staat met de Duitse Regering en men hoopte spoedig een nadere verklaring af te leggen.** Het Departement van Oorlog maakte bekend, dat de Duitse gevangenen laat in de namiddag zouden worden ingescheept op 2 hospitaalschepen, die volgens de overeenkomst met de Duitse Regering hen zouden voeren naar een Franse haven aan de overzijde van het Kanaal en vandaar Britse zieken en gewonden zou meenemen. Nadat de Duitsers werden ingescheept, werd een boodschap ontvangen uit Berlijn die het uitstel veroorzaakte. Geen officiële bron wilde echter de oorzaak van het uitstel opgeven (Londen, (AP) 3.10).

ZIJ BLUFFEN WEER.

De Duitse radio zeide, dat de intensieve vliegtuigproductie van de laatste tijd de kracht van de Duitse luchtmacht thans heeft doen stijgen tot 4 à 5 maal zoveel als die van de Royal Airforce. (New York, (AP).

RUSLAND IS GEALLIEERDE VAN GROOT-BRITANNIE

Het Lagerhuis keurde unaniem een motie van vertrouwen goed van de Churchill-Regering, gebaseerd op de beslissing van den Eersten Minister om de Russische natie als een geallieerde te verwelkomen in de strijd tegen het agressieve barbarisme en de weerstand der Russen te steunen door alle mogelijke middelen.

Sir Cuthbert Headlam stelde de motie en verklaarde: „Wij zouden ons ervan bewust moeten zijn, dat de Russen op de meest heldhaftige wijze strijden voor hun land, ter verdediging van het heilige Rusland en niet ter verdediging van de marxistische doctrines. Wij zouden zeer dwaas zijn, indien wij niet inzagen, dat onze belangen en die van Rusland dezelfde zijn." (Londen, (AP).

SUIKERRANTSOEN VERHOOGD.

De Britse Regering deelde mede, dat het suiker-rantsoen met 17 November met 50% zal worden verhoogd en worden opgevoerd van 8 ons tot 12 ons per week (Londen, (AP).

GAYDA WAARSCHUWT ZWEEDSE NIEUWSBLADEN.

Gayda waarschuwde in de „Giornale d'Italia" de Zweedse nieuwsbladen tegen het publiceren van berichten betreffende een crisis in de relaties tussen Italië en Duitsland. Hij zeide, dat in het land waar Sovjetsaboteurs en spionnen zich vrij bewegen het aan te raden zou zijn de tongen in bedwang te houden over de asmogendheden, teneinde geen reactie van hen uit te lokken. (Rome, (AP). 2.10).

NEDERLAND.

BELASTING.

Bij Koninklijk Besluit van 18 September is de belastingplicht ingevoerd voor alle Nederlanders buiten Europa, die niet in een Nederlands gebiedsdeel wonen.

WAAROM VERPLICHTE BELASTING.

Minister Steenberghe heeft voor Radio Oranje het koninklijk besluit toegelicht ter invoering der verplichte inkomstenbelasting voor Nederlanders in het buitenland. Hij beantwoordde de vraag welke redenen van staatsbelang de regering bewogen heeft tot deze maatregel over te gaan: de regering had toen de oorlogswolken zich boven Nederland samenpakten, de voorzorg genomen fondsen in het buitenland veilig te stellen opdat als het ergste gebeurde het bestuur zou kunnen blijven bestaan uit eigen zak. Daarom kon de regering sedert haar aankomst te Londen op eigen benen staan. Deze financiële zelfstandigheid kwam ten goede aan het prestige van het Nederlandse rijk in hogemate. Echter is het vanzelfsprekend dat deze reserves niet onuitputtelijk zijn. De regering heeft niet de illusie dat uit belastingen de volledige kosten der oorlogvoering denkbaar zijn maar acht het wel haar plicht binnen de grenzen der bestaande reserves deze zoveel mogelijk aan te vullen. Daarom besloot zij indertijd tot instelling der vrijwillige belasting welke echter door de oorlog langer duurt, moet vervangen worden door een verplichte.

Een der belangrijkste redenen voor deze maatregel is dat men name in de Verenigde Staten de wetgeving tot toepassing der vrijwillige belasting onmogelijk is, terwijl verplichte belasting aan dit bezwaar tegemoet komt. De regering beseft dat zij den landgenoten in de vreemde een zware plicht oplegt temeer daar zij met grote waardering heeft vastgesteld, dat vele Nederlanders in de wereld klaar hebben gestaan vrijwillig diep in de buidel te tasten.

NIEUWS VAN OVERAL.

— Vichy: Nieuwe Consul Generaal voor Onbezet Frankrijk is Krug von Nidda, oud-correspondent „Deutsche Allgemeine Zeitung"; vandaag is hij door Pétain ontvangen.

— Lissabon: Britse Gezant had lange bespreking met Portugese Minister van Koloniën; waarover onbekend.

— Lissabon: succesvolle Britse operaties bij Tobruk gisteren.

— Lissabon: een koster, die het Ave Maria luidde, gleed uit, viel hangend in de touwen een verdieping naar beneden en verhing zich op die wijze.

— Moskou: alle couranten vol lof over successen Driemogendheden-conferentie; Rode Ster ziet er de ommekeer van de strijd in.

— Berlijn: in Praag werden verscheidene doodvonnissen uitgesproken, o.a. betreffende een kolonel van het vroegere Tsjechische leger. In Praag en Brno werden terechtstellingen uitgevoerd.

— Vichy: Duitse autoriteiten te Parijs meldden, dat 21 andere mensen gefusileerd zijn. In totaal thans reeds 71.

— Londen: Churchill ontving Canadese journalisten; hij zeide: zelden in de geschiedenis heeft het Britse gemenebest voor heter vuren gestaan, zelden hebben we ons echter ook zekerder gevoeld dan thans.

— Buenos Aires: Peru en Ecuador hebben een accoord getekend inzake het grensgeschil. Aanwezig waren militaire attachés van Brazilië, Argentinë, U.S.A.

— Berlijn: in het [gisteren reeds gemelde] doodvonnis van den Burgemeester van Praag, Otakar Klapka, wordt hem ten laste gelegd „sabotage, terreur, spionnage en opstandigheid tegen de beschermende mogendheid". Vermeld wordt ook, dat de door hem gesmede samenrotting grote buitenlandse steun kreeg.

— Chungking: Japanse heir trekt terug N.W. van Changsha (hoofdst. van Hunan).

Thans volgen de telegrammen, die op het laatste moment binnen kwamen:

— Cairo: Italianen werden gedwongen versterkte punten in de steek te laten; opslagplaatsen vernield. Vijand nam wraak met hevig vuur, dat tot zwijgen gebracht werd door Britse troepen.

—Londen: (officieel) Duits voorraadschip in Atlantische Oceaan tot zinken gebracht.

— Moskou: Rode Leger heeft een stad en een spoorwegkruispunt heroverd aan het Noordelijke front.

— New York: de Berlijnse radio heeft omgeroepen, dat aan Lord Haw Haw (pseudoniem voor den Engelsen verrader William Joyce) een spreekverbod is opgelegd. De Berlijnse radio gaf de reden niet op.

— Vaticaanstad: Paus heeft Cardinaal Copello benoemd tot Pauselijk Delegaat voor het Chileense Nationale Eucharistische Congres, dat in November as. zal worden gehouden (Jacob Lodewijk, Cardinaal Copello, resideert als Aartsbisschop in Buenos Aires).

— Berlijn: de Duitsers zouden in de Zwarte Zee een 20.000 ton groot transportschip tot zinken hebben gebracht.

— Hevige gevechten bij Leningrad.— Samenwerking Duitse en Finse vloten in de blokkade op de Baltische Zee. Duikboten zouden 4 geallieerde schepen in de Atlantische Oceaan tot zinken hebben gebracht, in totaal 28.000 ton; er was een grote tanker bij.

— Berlijn: Führers hoofdkwartier meldt hevige Duitse bombardementen op de haven van Tobruk. Volgens dezelfde bron zouden twee kerken en een Nederlands hospitaalschip zijn vernield. Ook volgens dezelfde bron heeft het Raf-bombardementen op Rotterdam vele gewonden en doden opgeleverd.

Voorts zouden de Britten van 20 Augustus en 20 September jl. 376 vliegtuigen hebben verloren.

— Teheran: besprekingen Brits-Russisch-Iranees verdrag zijn in volle gang.

— Rio de Janeiro: het vrachtschip Mormacrey (Moore McCormack Line) heeft 16 drenkelingen opgepikt van een getorpedeerde tanker.

— Moskou: Izvestia zegt, dat meer dan 600 Finnen bij een laatste gevecht zijn gedood (welk gevecht wordt niet gemeld).

— Rome: Catanzaro werd gisteren door de Raf bestookt; station getroffen; 2 doden, 12 gewonden; luchtaanval op Benghazi geen doden, wel materiële schade; Duitse vliegers vielen met succes Tobruk en Marsamatruh aan.

— Londen: Russen in volle actie bij de Krim om de Duitsers tegen te houden; Duitse troepen hebben voortgang langs de spoorlijn van Melitopol naar het schiereiland. Over Russische successen is nog niets bekend, aldus het telegram. (Melitopol ligt plm. 80 mijl t. N. van de Krim, metaalfabrieken.)

Er is evenwel nog geen bevestiging, dat Duitse troepen bij de Krim zouden zijn.

FILM.

WEST-END.

China Seas (West-end) is een woelige romantische film met als hoofdspelers Clark Gable, Jean Harlow en Wallace Beery. Het geeft de grillige strijd weer tegen de orkanen op de oceanen en tegen de wirwar van menselijke hartstochten.

De gehele geschiedenis speelt zich af op een zeereis. Bijkans alle goede en kwade hoedanigheden van den mens krijgen een kans om belicht te worden. De liefde brengt alles in orde.

I WANTED WINGS. (CINELANDIA).

„Ik wilde, dat ik vleugels haddel-", velen zullen dit in stilte, wel eens op allerlei momenten en bij zeer uiteénlopende gelegenheden gewenst hebben,… vooral in deze tijd!… Uit eigen vrije wil de vleugels uit te kunnen slaan in de lucht, van héél hoog het gewriemel der musjes te mogen bekijken.

„I wanted wings" hieven velen in koor aan… en men maakte een film (dit weekeinde in Cinelandia), welker titel deze woorden zo het herhaalt, schel belicht en hol uitschalt en waardoor (daartoe wellicht door de op kop staande wereld gedwongen) helaas, welk een andere drijfveren worden vertoond…… Immers, op den enkeling een roeping beschouwt, behandelt deze ± 2½ u. lange film, die een uitgesproken (doch betere) doublette is van de enige tijd geleden vertoonde geschiedenis, met vrijwel hetzelfde thema, doch dàt maal spelend bij de Amerikaanse Marine, die opleiding aan de lopende band van cadetten van het U.S.A.-vliegercorps, waaraan wel heel wat minder schone idealen zullen zijn verbonden, nl. oorlogvoering met haar consequenties: moorden, vernieling! De inhoud in zijn geheel weet te geven is helaas wegens het steeds nijpende plaatsgebrek onmogelijk.

Wat een bizondere attractie vormt, is een zéér realistisch uitgevoerde schijn-luchtaanval op Los Angelos. Overigens krijgt men ook thans weer een uitgebreide kijk op het leven van genoemde cadetten, terwijl een beter begrip omtrent ware vriendschap in beeld wordt gebracht en ook hier een tweetal liefdesgeschiedenissen voor de nodige romantiek zorgen.

Vooral de opvallende creatie van Veronica Lake, de magere tante met de gele overgordijnachtige haardos, de slaperige ogen en idem stem, die tracht een 2e Marlene Dietrich te zijn, doch dat nog niet is, in haar hoogst ondankbare rol, verdient speciale aandacht.

„THE LETTER." (ROXY)

Een, naar de roman van Smerset Maugham, bewerkte film, waarin het sterk dramatische talent van Bette Davis zich weer duidelijk toont.

Het moeilijk de definiëren mysterieuze in deze filmster wordt versterkt door de Oosterse sfeer waarin de film speelt. De spanning is er reeds van het begin af, als, in de buurt van Singapore, de vrouw van een planter (Bette Davis) in een tropennacht een man neerschiet en er geen spijt over kan hebben, omdat zij weet, dat de man, die zij al jaren in stilte beminde, nu der andere Oosterse vrouw niet zal toebehoren. Zij heeft hem een brief geschreven om hem voor die avond uit te nodigen, en deze wordt de vrouw van het slachtoffer gevonden.

Om die brief, die haar doodvonnis kan zijn, terug te krijgen, weet zij haar advocaat te bewegen zijn beroepsfeer te vergooien en zelf moet zij zich ontzaggelijk vernederen voor de andere vrouw. Maar de prijs is te duur betaald, want na haar vrijspraak bekent zij haar man, dat zij nog steeds den man bemint, die zij vermoord heeft.

Beider leven is verwoest en dan gaat zij weg om het slachtoffer te worden van de Oosterse wraak.

Ofschoon de dialogen soms wel wat lang zijn, is het een film met grote spanning en diepe tragiek.

In het voor-programma een extra newsreel met Nederlandse tekst met mooie opnamen over onze Koningin in de viering van haar verjaardag in Londen.

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels:

Heden: Erwtensoep met kluif.
Morgen: Kip met compote.
Maandag: Kerrykip met rijst.

WACHTDIENSTEN.

Zaterdag & Zondag, 4 en 5 October.

Telegram Afdeling:

4.10: Hr. Pons, tel. 675, Amalia van Solmslaan 13.

5.10: Hr. Schaap, tel. 353, Amalia van Solmslaan 4.

Shipping & Supplies: Hr. Polvliet, tel. 455, Hotel kamer 57.

Scheepvaart Afdeling: Hr. Wortel, tel. 448, Bernhardlaan 5.

De Curielzaak voor het Hof.

Getuigen Goslinga en Karner gehoord.

Als eerste getuige wordt opgeroepen Johannes Hermanus Goslinga, 28 jaar oud, employé van de Lago op Aruba sedert 1 September en vroeger werkzaam bij de Aruba Trading Company als magazijn-chef.

Den getuige wordt gevraagd welke werkzaamheden hij verrichtte bij de Aruba Trading Company. Hij antwoordt, dat hij chef was van het magazijn, doaûne-formaliteiten vervulde, zorgde voor aflevering van goederen enz. Hij werkte niet in het kantoor, doch kwam wel geregeld in contact met het kantoor. Elke morgen moest hij trouwens langs het kantoor om de sleutel te halen en de post, die voor hem werd neergelegd in een apart bakje. Deze post voor hem bestond voornamelijk uit facturen, die hij voor zijn werkzaamheden nodig had. De getuige veronderstelt, dat de Heer Albrecht altijd de ontvangen correspondentie opende.

De President vraagt of er veel verschepingen plaats hadden van Colombia naar Amerika of omgekeerd. Getuige geeft toe, dat er wel eens verschepingen plaats hadden. Op een vraag welke andere firma op Aruba zich nog meer met verschepingen bezig hield, antwoordt hij, dat, naar hij gelooft, de Eman Trading Company dit ook deed.

De President wijst dan op 3 verschepingen, die hebben plaats gehad tussen de Aruba Trading en de firma Eikhof in Colombia en vraagt aan den getuige wie hem opdracht gaf daarvoor.

Getuige verhaalt, dat de opdrachten gewoonlijk van den Heer Nahr kwamen of van den Heer Karner. Bij de eerste verscheping echter, moest hij alleen zorgen voor het opslaan van een partij uit Colombia, terwijl op de „Castor" gewacht werd, die de lading naar Amerika zou vervoeren. Wat betreft de tweede partij herinnert hij zich niet wie de opdracht gegeven heeft. De opdracht voor de derde verscheping ontving hij van den Heer Nahr.

Op een vraag van den President antwoordt getuige, dat hij van de Heren Curiel nooit opdracht kreeg. De Heer Nahr was belast met de verkoop en gaf gewoonlijk order voor de verschepingen.

Het Openbaar Ministerie, vertegenwoordigd door Mr. L. C. Kwartsz, vraagt hoe zulk een opdracht gewoonlijk geschiedde. Getuige antwoordt, dat dit gewoonlijk per slip ging. Indien hij zo een slip ontving, was hij niet verplicht verder te informeren, doch voerde hij de opdracht uit zonder meer. Ook een telefonische opdracht van Nahr was voldoende.

Hierop vraagt de heer Kwartsz of de Heren Curiel wel eens kwamen kijken in het magazijn. De Heer Goslinga antwoordt hierop bevestigend. Op de vraag welke indruk deze inspecties op hem maakten, antwoordt de getuige, dat de Heer Alex zich meer met de grote lijnen bezighield, terwijl de Heer Elias meer op kleinigheden lette.

De Heer Karner lang aan het woord.

Frans Hans Marie Karner, oud 37 jaar, van beroep koopman en Directeur-Administrateur van de Aruba Trading Company sedert 1935, is de volgende getuige, die voorgeroepen wordt.

„Wie waren buiten u bestuurders?" vraagt de President. De Heer Karner antwoordt, dat ook de Heer Sasso de zaken hielp leiden tot kort geleden. De Heer Sasso nam namelijk op 15 Juni 1941 zijn ontslag bij de A.T.C.

Sedertdien werd er niemand in zijn plaats benoemd. De Heer Sasso zat voornamelijk in het filiaal op St. Nicolaas. Andere Directeuren zijn de Heren Curiel.

De Heer Karner verklaart echter, dat deze Heren bij de oprichting van de N.V. geen directeuren waren. Dit werden zij pas in 1938. De President geeft hierover zijn verbazing duidelijk te kennen.

„Hoeveel personeel had U op kantoor?"

„Bij mij zaten er 8", is het antwoord.

Getuige deelt mede dat er 4 procuratiehouders zijn: Mej. Croes, de Heren Albrecht, Nahr en Baiz. Deze mogen echter niet zelfstandig brieven ondertekenen, doch wel met tweeën. Als Directeur werd getuige echter altijd geraadpleegd en deed men niets belangrijks zonder dat hij daarvan afwist. De werkzaamheden van den Heer Nahr betroffen meer het verkopen. Nahr mocht wel alleen verkopen, doch de prijzen stelde de Heer Karner vast.

Er waren 3 verkoopsslips voor elke transactie. Het origineel ging altijd naar de opslagplaats. Dit diende als opdracht voor den Heer Goslinga. Hiermede was deze dus gedekt. De Heer Nahr mocht de slips alleen tekenen, dus hiervoor was geen tweede handtekening nodig. Alleen tegenover derden gold die regel.

Wat betreft de brieven; deze ontving de Heer Albrecht. Vervolgens werden zij doorgegeven aan den Heer Karner, behalve de facturen, die naar een der kantoormeisjes gingen voor het betalen van de invoerrechten, hetgeen liefst zo gauw mogelijk moest geschieden.

Op de brieven werd altijd een stempel afgedrukt. Het was echter mogelijk, dat dit stempel niet juist op de dag van ontvangst werd afgedrukt op een brief, maar pas enkele dagen later. Dit kon bijvoorbeeld gebeuren als iemand van de zaak de brief voor zijn werkzaamheden nodig had, hem uit de brievenbak haalde en later weer teruglegde. De juffrouw, die met het afstempelen belast was, zou natuurlijk niet precies kunnen nagaan op welke dag de brief ontvangen was en zette de stempel op de brief met de datum van de dag, dat deze teruggelegd was. Ook de Heer Sasso kreeg wel brieven op St. Nicolaas betreffende quaesties, die het filiaal aangingen. Dit filiaal had geen eigen correspondentie. Ook over de credieten werd beslist door getuige.

Als President Süthoff vraagt of Nahr commissie kreeg voor de goederen, die hij verkocht, antwoordt getuige bevestigend, nl. 1%. De détailmensen kregen hetzelfde. Wat betreft de Heer Nahr waren er echter uitzonderingen. Deze betroffen vaste klanten, zoals de oliemaatschappijen. Dania kreeg geen commissie, doch werd per dag betaald. Van hem zegt de Heer Karner, dat hij een uitstekend verkoper is.

De President herinnert den getuige eraan in eerste instantie te hebben gesproken van routinezaken en vraagt wat hij routinezaken noemt. Getuige herinnert het zich echter niet, doch zou bijvoorbeeld het werk van den Heer Goslinga als zodanig noemen.

De Heer Karner deelt verder mede, dat hij bij de Commissie geweest was op 2 of 3 October. Hij vertrok op 11 November. Een antwoord van de Commissie was nog niet binnen.

Getuige kwam in April terug. Intussen wist hij niet wat voorgevallen was. Over de firma Eikhof weet hij niets biezonders. Wel wist hij, dat de firma credietwaardig was. Daarmee had hij trouwens slechts te maken.

De President toont getuige vervolgens het Publicatie Blad betreffende vijandelijke onderdanen en vraagt hem of hij weet wie dat zijn? Hierop antwoordt getuige bevredigend en dit blijkt ook als hij enkele voorbeelden aanhaalt.

„Als er een vergunning naar u gezonden was, zou u daarvan kennis genomen hebben?" vraagt de President. „Natuurlijk" antwoordt getuige. Verder zegt hij, dat tijdens zijn afwezigheid Sasso en ook de anderen er kennis van hadden moeten nemen. Getuige heeft echter bij zijn terugkomst gehoord, dat er tijdens zijn afwezigheid geen vaste leiding was. Bij principiële quaesties moest echter Sasso beslissen.

De President vertelt dan, dat er begin Maart een verscheping van rijst plaats had naar Zuñiga, welke zeer waarschijnlijk bestemd was voor Eikhof. Hierop vraagt de President aan getuige wie Zuñiga is. Getuige antwoordt, dat de man commissionnair is in Rio Hacha. Men had hem aan Dania gerecommandeerd. Ook wil getuige wel zeggen, dat bij zijn terugkomst Nahr en Dania hem verzekerden, dat zij er niet zeker van waren, dat de goederen bij Eikhof zouden belanden.

De President toont een brief aan getuige met de paraaf zowel van den Heer Elias als den Heer Alex Curiel en vraagt: „Wat bewijst dat?" Getuige antwoordt: dat de brief in handen is geweest van beide Heren. Dit wil echter niet zeggen, dat zij in feite kennis genomen hebben van de inhoud van de brief. Het gebeurt soms, dat hij zelf ook zijn paraaf op een brief zet, doch zich later niet kan herinneren, die gelezen te hebben.

„Als de Heren Curiel op Aruba kwamen, wat deden ze dan", vraagt de Heer Süthoff. „Niet erg veel", luidt het antwoord van den getuige. „Zij neusden hier en daar rond, gingen naar St. Nicolaas om de boel te inspecteren en zo. Interessante zaken werden wel eens verteld. Intensief hielden zij zich echter niet bezig met de zaken van de A.T.C.".

„Kan Nahr profijt gehad hebben van de levering aan Zuñiga?" vraagt de President. „Volgens mij niet", zegt de Heer Karner. In dit geval verdiende hij geen commissie. Ook Dania kon er geen voordeel uit halen. Bovendien heeft getuige geen reden om te geloven, dat het geen eerlijke mensen zijn.

Omtrent het paraferen wenst het Hoflid Dr. van der Biesen nog eens te vragen of de Heren Curiel dan geen kennis genomen hebben van de inhoud. Getuige antwoordt nogmaals, dat dit niet hoeft.

De Advocaat-Generaal Mr. Kwartsz herinnert getuige eraan, dat hij destijds bij den Britsen Vice-Consul geweest was, toen hij een brief van Eikhof ontvangen had. Getuige antwoordt, dat dit inderdaad zo was. De Britse Consul had hem echter gezegd, dat de naam van Eikhof niet op de zwarte lijst stond.

Vervolgens vraagt de Heer Kwartsz of men niet nog een 10.000 gulden moest krijgen van Eikhof. Hierop antwoordt de Heer Karner, dat bij het begin van de oorlog de firma Eikhof tussen de 2000 en 3000 gulden schuldig was. De quaestie werd echter reeds opgelost. De Heer Kwartsz wenst te weten hoe de betaling geschiedde, waarop getuige vertelt, dat Colombia reeds lang een strenge deviezencontrôle had. Daarom werden eens door een of anderen betrouwbaren schipper pesos of zo aangeboden. Ook kwamen er soms levende koeien of andere goederen. Het was namelijk erg moeilijk om geld te zenden. De bemiddeling van een schipper was meestal nodig.

Op een vraag van den Heer Kwartsz of er in de firma A.T.C. nog zg. „stille vennoten" zitten, antwoordt getuige, dat dit volgens de boeken niet zo is.

Positief kan hij echter niet het tegendeel verklaren. Ook vraagt de Heer Kwartsz of er tegen het uitdrukkelijk bevel van de Heren Curiel wel transacties werden gesloten. De getuige zegt van neen.

„Als Nahr op de hoogte was geweest van de beslissing van de commissie, denkt u dat hij toch de transactie zou hebben uitgevoerd?" Ook op deze vraag antwoordt getuige ontkennend. Ook zegt hij, dat Nahr niet idioot is als de Heer Kwartsz zijn vraag in die richting leidt.

Omtrent de Heren Curiel merkt de Advocaat-Generaal nog op, dat naar hetgeen hij uit de verhoren heeft opgemaakt, de Heer Alex een schoonheidsmaniak is en de Heer Elias een paraafmaniak. Getuige wil dat niet direct beweren, hoewel hem bij eerste instantie dit woord in de mond gelegd werd. Alex wil wel mooie strookjes op de flessen zien en Elias parafeert wel haastig alle brieven, maar volgens getuige is het niet meer dan natuurlijk, dat de Heren Curiel niet wensen, dat de zaken slordig gedreven worden. Trouwens zij mogen wel wat van hun personeel eisen, aangezien zij er ook naar betalen.

Mr. Boon neemt het woord als de Heer Kwartsz zijn vragen heeft afgevuurd en toont een brief van den Heer Eikhof, waaruit blijkt, dat de Duitser Müller de zaak verliet in Februari 1940. Verdediger wijst erop, dat de brief in beslag genomen werd en tot kort geleden op het Parket gelegen heeft. In het dossier is het in elk geval nooit geweest. Ook vraagt verdediger aan getuige of hij de Heren Curiel niet meer als Commissaris beschouwde dan als Directeur, wat hun werkzaamheden betrof. Dit geeft getuige toe.

Verder wijst verdediger op een brief van den Heer Elias Curiel aan den Heer Karner, waarin deze steeds schrijft van „Uw" cliënten enzo, hetgeen dus, volgens hem bewijst, dat de leiding van de zaak door de Heren Curiel beschouwd werd als niet bij hen te berusten.

„Is Zuñiga employé van Eikhof of werkt hij ook voor andere firma's als makelaar?" vraagt verdediger. Getuige zegt, dat Zuñiga ook voor anderen werkt, o.a. voor den Nederlandsen Consul in Rio Hacha een zekeren heer Gomez.

Het O.M. komt hier ertussen en vraagt of de verhouding Eikhof- Zuñiga intussen veranderd is. Getuige gelooft het niet.

Verdediger vraagt of getuige den Heer Eikhof niet gesproken had in Colombia. De Heer Karner vertelt, dat dit inderdaad zo is. Ook zou Eikhof hartstochtelijk ontkend hebben op 10 Mei bij de invasie van Nederland feest te hebben gevierd. Eikhof zou hem ook gezegd hebben nooit lid te zijn geweest van de nazie-partij.

Het O.M. wil weten wat er later van Müller geworden is. Getuige antwoordt, dat hij weer door Eikhof aangenomen werd als procuratiehouder.

Dit was trouwens de tweede keer.

De Heer Alex Curiel vraagt dan het woord en wil terugkomen op de vraag van het O.M. of de employé's van de A. T. C. nooit handelden tegen de instructies van de Heren Curiel. Beklaagde verklaart, dat dit wèl gebeurde. Het was zelfs verschillende malen voorgekomen. Zo zelfs, dat circulaires werden gezonden aan de zakenleiders met instructies om geen crediet te geven boven een zeker bedrag. Deze instructies werden niet gehandhaafd, niettegenstaande een tweede circulaire. Ook herinnert beklaagde zich een quaestie van bons van „goed voor zoveel", die niet meer in de kas mochten worden gelaten.

Hieraan werd evenmin de hand gehouden. De Heer Karner zegt zich nu deze quaesties ook te herinneren. Hij had uit de vraag van den Heer Kwartsz echter verstaan of hij slechts transactie bedoelde.

De Heer Lampe vraagt nog of getuige weet, dat Eikhof ooit geschreven heeft aan beklaagden waarom Müller niet als vennoot werd opgenomen. De Heer Karner weet dit niet.

De President wil daarna de zitting sluiten. Advocaten Boon en Lampe vragen nog of de getuigen Evertsz van de Kamer van Koophandel en de getuige Henriquez, die aanwezig was bij het standje van den Heer Alex Curiel aan Dania, ook nog mogen worden gehoord. Dit wordt toegestaan, doch voorlopig wordt de zaak uitgesteld tot Zaterdag 9 uur.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Zondag 5 Oct. '41: A-Klasse	Jong Holland 1 — K.S.L.I. 1 (Elfrink)
Zondag 5 Oct. '41: B-Klasse	Volharding 2 — R.C.C. (H. Rog) *
Zondag 5 Oct. '41: Juniores	Jong Holland Jr. — S.U.B.T. Jr. (Ercol) %
Zondag 12 Oct. '41: A-Klasse **16 uur de resterende 20 minuten.**	Transvaal 1 — S.U.B.T. 1 (Elfrink)
Zondag 12 Oct. '41: A-Klasse **15.45 uur de resterende 13 minuten.**	Volharding 1 — Hrecules 1 (Elfrink)
Zondag 12 Oct. '41 B-Klasse	Volharding 2 —Arensal (H. Rog) *
Zondag 19 Oct. '41: A-Klasse	Hercules 1 — K.S.L.I. 1
Zondag 19 Oct. '41: B-Klasse	Jong Holland 2 — S.U.B.T. 1 *
Zondag 19 Oct. '41: Juniores	Jong Curaçao Jr. — S.U.B.T. Jr. %
Zondag 26 Oct. '41: A-Klasse	Jong Holland 1 — Jong Curaçao 1
Zondag 26 Oct. '41: B-Klasse	R.C.C. — Hercules 2 *

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 5 Oct. '41: A-Klasse	Hercules 1 — Scherpenheuvel 1 (Ankoné)
Zondag 12 Oct. '41 B-Klasse	D.T.S. — K.S.L.I. 2 (B. L. Dijk)
Zondag 19 Oct. '41: A-Klasse	Scherpenheuvel 1 — Transvaal 1
Zondag 26 Oct. '41: A-Klasse	S.B.U.T. 1 — Scherpenheuvel 1

RIO CANARIO.

Zondag 12 Oct. '41: A-Klasse	Scherpenheuvel 1 — Jong Curaçao 1 (Pengel)

K.S.L.I.-TERREIN.

Zondag 26 Oct. '41: B Klasse	K.S.L.I. 2 — D.T.S.

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.15 uur precies.

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur

DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.

DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

De verenigingen worden herinnerd aan de buitengewone Algemene Vergadering op Woensdag 8 October as., in de Curaçaose Sportclub om 20.30 uur

HET BESTUUR.

FEUILLETON.

HET MYSTERIE VAN KAMER No. 10

20).

In de kamer van Hansen is alleen het ritselen van papier en soms het aansteken van een lucifer hoorbaar, anders niets. Bagnante krijgt trek in een sigaret. Nooit heb je meer trek in een sigaret als wanneer je niet roken kunt. Paolo verlaat de badkamer en gaat zijn kamer weer binnen.

De tijd verstrijkt. Een klok slaat half. Half één. In het pension wordt het stiller en op straat rustiger. Nu gaat plotseling bij Hansen het licht uit. Bagnante luistert met spanning. Als nu ook Hansen gaat slapen heeft het voor den dokter verder geen doel nog langer hier te blijven.

Maar in de kamer van Hansen is het doodstil geworden en dat is niet natuurlijk. Als Hansen naar bed gegaan was, had Bagnante tenminste het kraken van het bed moeten horen. Maar hij heeft niets gehoord. Hansen is van zijn stoel opgestaan. Bagnante heeft hem met laarzen aan naar de schakelaar horen lopen en toen is het licht uitgegaan. Niemand slaapt met schoenen aan. Zelfs een Nederlander niet!

Stilte! Drukkende stilte heerst er. Bagnante luistert met de grootste inspanning. Daar, binnen in Hansens kamer wordt héél voorzichtig de klink van de deur naar de gang naar beneden gedrukt. Het is bijna niet te horen, zou de dokter niet zo intensief geluisterd en niet zoëven zelf een klink op dezelfde wijze naar beneden gedrukt hebben, dan had hij niet kunnen raden, wat daar in kamer 8 gebeurde. Soms héél even een kraken dan weer een zacht piepen. Stilte. De deur moet nu open zijn, berekent Bagnante. Nu moet Hansen de gang afloeren om zeker te zijn, dat hij niet gestoord wordt.

De gangdeur van kamer 8 wordt weer voorzichtig gesloten. Bagnante nog steeds gehurkt voor de verbindingsdeur, kijkt scherp naar de gangdeur van kamer 10. Hij verwacht ieder ogenblik de schim van Hansen te zien voorbijkomen. Maar de schim komt n i e t voorbij.

En toch is er iets niet in de haak. Bagnante voelt het, zonder te weten waar dat gevoel vandaan komt. Zijn instinct zegt hem, dat er iemand in de gang is, vlak voor de deur van kamer 10. Misschien is het een lichte trilling van de bodem geweest, misschien iets anders, dat hem gewaarschuwd heeft.

Langzaam trekt Bagnante zich geruisloos verder in kamer 10 terug, beide deuren in het oog houdend. Een ogenblik van absolute stilte. Bagnante hurkt nu achter Roths bed en staart naar de gangdeur. Eén ogenblik staat zijn hart stil, als hij plotseling ziet, hoe de klink van de gangdeur langzaam, en héél voorzichtig naar beneden gedrukt wordt. Het is sinister en angstwekkend, want als er iemand voor de deur stond, moest de dokter immers de gedaante tegen het licht zien? Nu moet hij snel en zeker handelen. Bagnante gaat op de grond liggen en kruipt onder het bed.

Stilte. Van hieruit kan hij nòch de deur zien nòch de kamer overzien. De gangdeur wordt geopend en gesloten. Bagnante ziet het aan het licht, dat een ogenblik helderder de kamer inschijnt en dan weer gedempt wordt. Bijna onhoorbaar komen zachte, schuifelende passen de kamer binnen, sluipen langs het bed en blijven eindelijk voor de tafel staan. Bagnante kan de gedaante niet zien, ziet alleen twee wollen, grijze sokken. Hij durft zich niet te bewegen. Daar bij de tafel staat de man, die Roth vermoord heeft en die man is tot alles in staat. Zachtjes wordt de tafella geopend.

Plotseling is er geruis hoorbaar van de verbindingsdeur naar kamer 8. Héél even. Vlug sluit de man met de grijze sokken de tafella en schuifelt vlug naar de gangdeur terug. Het wordt tijd om handelend op te treden. Zolang de man nog geen meter van hem vandaan stond, zou het waanzin geweest zijn te voorschijn te komen, maar nu is de onbekende al enige meters van Bagnante verwijderd.

Bagnante kruipt onder het bed vandaan, springt op en rent achter den vluchteling aan. Maar op ditzelfde ogenblik wordt de verbindingsdeur naar kamer 8 geopend en straalt fel de lichtbundel van een zaklantaarn door kamer 10 en blijft op den dokter rusten. Dr. Bagnante verblind, blijft onwillekeurig staan en bedekt zijn ogen met de rechter hand. Hij herkrijgt ogenblikkelijk zijn zelfbeheersing en rent vooruit, wil naar de gandeur, waardoor nu de onbekende reeds gevlucht moet zijn. Vlak bij de deur botst hij tegen den man met met zaklantaarn op.

— Hallo, dokter, wat doet u hier? Het is de stem van Hansen.

— Vooruit man, avanti, hou me toch niet vast. Ben je krankzinnig? Er was hier iemand. Nu is hij op de gang. De ijzeren greep om zijn arm laat los. Ze openen de deur, vallen bijna van overmatige haast naar buiten. De gang is leeg. Alleen de buitendeur valt nèt op dit ogenblik dicht. Slechts één ogenblik aarzelen ze, dan rennen ze achter elkaar de gang door en naar de buitendeur. De Nederlander met zijn lange benen voorop. Hansen rukt de buitendeur, die niet met de sleutel gesloten is, open, springt naar buiten en staat dan op het trapportaal te kijken. Niets te zien. Bagnante duwt hem opzij, rent de trap af, valt bijna de twee laatste treden naar beneden, rent ook de tweede trap af. Hansen achter hem aan.

Hansen legt nog zijn oor aan het sleutelgat van de deur die van het trappenhuis naar de eerste étage toegang verleent om te horen, of hij daar wellicht iets hoort. Niets! Absoluut niets. Bagnante is tot op straat gelopen en heeft naar rechts en links gekeken. Niets. Zwijgend kijken ze elkaar een ogenblik aan.

— Niente, zegt Dr. Bagnante.

— Niets, bevestigt de Nederlander.

Zwijgend gaan ze weer naar boven Als ze weer in de gang aangekomen zijn, blijven ze stokstijf staan. Voor de deur van zijn kamer, volkomen gekleed maar met pantoffels aan staat Signor Chieri en rookt een Toscano.

Wordt vervolgd.